

[Poul Møller.]

til en skattelettelsesfond, som kan anvendes senere.

Vi har yderligere, ved at føre 1963-64 ind i forhandlingerne, opnået, at det, som den engrosomsætningsafgift på 9 pct., som vi stemmer for, kan indbringe til næste år, skal bruges til lettelse i den direkte skat, og at dette kun kan fraviges, hvis vi giver vort tilsagn, og hvis de betingelser, vi i den forbindelse måtte ønske opfyldt, bliver opfyldt. Vi giver altså ikke hermed regeringen nye eller flere penge at råde over. Også den tvinges derfor til at spare, samtidig med at man tvinger befolkningen til at spare.

Omsætningsafgiftens ikrafttræden havde vi gerne set tidligere. Jeg tror, der er mange, der egentlig ryster lidt på hovedet ved at se det køberkapløb, der vil finde sted fra nu af til den 1. august, og ikke rigtig kan forstå visdommen i, at et folketing, der vedtager en sådan omsætningsafgift, ikke søger at lade den træde i kraft så hurtigt som muligt.

Det var jo desværre således, at en af de hellige køer — jeg havde nær sagt en af de hellige elefanter — kom i vejen for en hurtig ikrafttræden af omsætningsafgiften, og derfor kommer vi altså til at se, at man i juni og juli kan købe ind uden omsætningsafgift, idet den først træder i kraft den 1. august. Denne hellige ko var pristallet. Det var pristalsdiskussionen, diskussionen omkring julipristallet i år, der medførte, at den eneste mulighed, der var for at nå frem til et forlig, var, at omsætningsafgiften først fik virkning fra den 1. august, således at julipristallet var afgjort.

Man kan sige, at det er et usagligt hensyn, og jeg mener også, det er så usagligt, at det var berettiget, at vi fra oppositionens side ikke kunne medvirke til de fortsatte forhandlinger på det tidspunkt, da disse gik i stykker bl. a. på dette spørgsmål. Men jeg vil dog sige, at vi også på dette område har vundet noget afgørende ved det forlig, der er indgået. Vi har for det første vundet det, at de fire partier er enedes om at slagte denne hellige ko den 1. april 1963, så den ikke længere kan bringe forstyrrelse ind i folketingets overvejelser med hensyn til, hvilken skatte- og afgiftspolitik der skal føres. Jeg ved naturligvis godt, at vi ikke kan lovgive for de aftaler, som arbejds-

markedets parter vil indgå, og som pristalsberegnes, men jeg må gå ud fra, at de vil respektere den ordening vedrørende pristalsberegningen, som lovgivningsmagten fastlægger, og som tjenestemændene bliver underkastet.

Dernæst har vi på dette område opnået, at omsætningsafgiften først kan påvirke januarpristallet, det vil sige først kan påvirke lønhøjden fra marts og april, altså samtidig med at de nye overenskomstforhandlinger finder sted. I 7-8 måneder vil omsætningsafgiften derfor virke efter sin hensigt, rent forbrugsbegrænsende, og de kompensationer, der ydes til børn og til de laveste indkomster, medfører, at julipristallet i år kun vil stige så meget, at 1 dyrtidsportion kommer til udbetaling; vi har altså en rimelig mulighed for at forhindre, at julipristallet stiger så meget, at 2 dyrtidsportioner kommer til udbetaling. Dette havde vi formentlig ikke kunnet nå frem til uden den ordening, der nu er truffet, som medfører, at kompensationerne vil trykke julipristallet og derigennem afbalancere den stigning, som har fundet sted og vil finde sted i julipristallet som følge af udskrivningslovens uændrede vedtagelse. Denne ordening medfører tillige, at vi ikke behøver at bruge så mange penge, som vi ellers skulle, hvis vi skulle have sluttet forlig omkring det princip ikke at holde afgifterne uden for pristallet, men at give kompensation til pristalsfamilien. Jo mere vi arbejdede med det synspunkt, at man skulle kompensere pristalsfamilien, det vil sige den danske gennemsnitsfamilie, des mere håbløst blev det for os at finde frem til den egentlige forbrugsbegrænsning i hele dette kompleks. Det turde vel være indlysende, at hvis man stort set vil give pristalsfamilien dækning for de udgifter, som omsætningsafgiften medfører, så er vi ikke nået ret langt med hensyn til forbrugsbegrænsning. Men vi har nu kunnet nøjes med at give dækning til folke- og invalidepensionister og til familier med børn for så vidt angår børneudgifterne — altså dækning for de pristigninger, som omsætningsafgiften giver for børnenes vedkommende og for folk med de laveste indtægter, nemlig under 10 000 kr. i skattepligtig indkomst for forsørgere.

Efter at vi har indgået aftalen om omsætningsafgiften, er det naturligvis blevet